

Meer over dit onderwerp

[Krant-20130225 -0-007-001.pdf](#)

Wanbeleid

Waar gehakt wordt, vallen spaanders. In de publieke opinie wordt de indruk gewekt dat verkeerde handelingen bijna per definitie wanbeleid opleveren. Maar dat ligt genuanceerder. Het bestuur of de raad van commissarissen kan pas wanbeleid worden verweten indien in ernstige mate onzorgvuldig of laakbaar is gehandeld en de handelingen in strijd zijn met de elementaire beginselen van verantwoord ondernemerschap.

Zelfs enkele gedragingen of handelingen kunnen al wanbeleid opleveren, vooral als die tot zeer ernstige gevolgen hebben geleid. Een oordeel over wanbeleid betekent niet per definitie dat sprake is van persoonlijke verwijtbaarheid van bestuurders of commissarissen.

In de ogen van het grote publiek zijn bestuurders en commissarissen in alle gevallen persoonlijk schuldig aan het wanbeleid. Het maakt hen niet uit of bestuurders c.q. commissarissen wel of niet kan worden verweten dat ze in strijd hebben gehandeld met de belangen van de vennootschap. Barbertje moet hangen, ongeacht of dit gerechtvaardigd is.

Om het publieke wantrouwen te verminderen, wordt de oplossing gezocht in meer regelgeving en meer publieke verantwoording. De toenemende regelgeving suggereert dat bestuurders en toezichthouders niet deugen en in het gareel moeten worden gehouden. Wantrouwen in plaats van vertrouwen wordt de norm.

Drs. J. van der Starre en drs. H. van Eyck van Heslinga, bestuursadviseurs